

496_20211012_opname_t15_60009383_mb	
Aantal minuten	33
Aantal sprekers	2
Taal	Nederlands

- SP1: Ja, de band loopt, het is vandaag 12 oktober. En ik heb een gesprek met 5.1.2e En u bent akkoord dat ik dit gesprek tussen ons opneem?
- SP2: Ja.
- SP1: Dank. Even kijken. We gaan, ja, we hebben altijd een, een startvraag natuurlijk. Hoe gaat het momenteel met je?
- SP2: Ik denk dat het wel goed gaat nu. ...? [00:30], maar ook ja het dagelijks leven best wel, gaat wel goed, ja.
- SP1: Ja. Fijn. Uit de gegevens van de vragenlijst begreep ik dat u nog niet gevaccineerd was, maar u had al een afspraak staan [lacht], klopt dat?
- SP2: Nee, dat klopt niet. Ik ben nou wel gevaccineerd. Maar dat is niet helemaal goed binnengekomen bij het RIVM. Dus die koppeling tussen, ja, ik heb in het ziekenhuis gevaccineerd.
- SP1: Ja.
- SP2: En die koppeling is niet helemaal goed. Dus ik heb wel een coronabewijs via het ziekenhuis. Maar het RIVM weet dus niet dat ik gevaccineerd ben.
- SP1: Ach. O ja, wat vervelend. Maar het coronabewijs heb je in ieder geval, dat werkt.
- SP2: Ja, ja.
- SP1: Dat is, dat is fijn. Komen we straks nog op. Ja. Sinds juni zijn verschillende maatregelen versoepeld, zoals de mondkapjesplicht, die grotendeels is vervallen, en het loslaten van het maximaal aantal bezoekers dat je thuis mag ontvangen, of het aantal mensen met wie je mag samenkomen in een groep. Studenten mogen weer fysiek onderwijs, we hoeven minder, je hoeft minder vaak thuis te werken. Dat soort zaken. En natuurlijk de 1,5 meter afstand is niet meer verplicht. Wat, wat vind je van die versoepelingen van de afgelopen periode?
- SP2: Ik vond het aan het begin wel een beetje eng om zo veel tegelijk los te laten.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus ik merkte, dat ik, ja, ook wel een beetje vervelend vond dat dan de afstand niet meer gehouden hoeft te worden. En, en geen mondkapjes bijvoorbeeld in een supermarkt, dus in het begin vond ik dat wel eens lastiger, en heb ik dat ook wat langer nog vol gehouden, Nog wel...
- SP1: O ja.

- SP2: ...nog een mondkapje gedragen bij drukke ruimtes, publiek. Dat soort dingen. Ja, ik merk wel dat ik nu wel wat meer weer aangewend ben, en het dus ook, ja, wat minder moeite daarmee heb.
- SP1: O ja, dus het was echt even weer afleren, zeg maar. Of.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, ja, ja, goh. En, wat, wat vind je ervan dat die 1,5 meter, je gaf het al een beetje zo aan dat je moest wennen. Maar even expliciet, wat vind je ervan dat die 1,5 meter afstand niet meer verplicht is, maar nog wel een dringend advies? En, en zijn er bijvoorbeeld situaties waar je voor de versoepelingen wel 1,5 meter afstand hield, en nu niet meer?
- SP2: Ik weet niet of ik per se het verschil merk tussen dringend advies en verplicht. Maar ook omdat natuurlijk, toen het wel verplicht was, werd er niet echt op gehandhaafd.
- SP1: Nee.
- SP2: Dus voor mijn idee was daar niet echt dat verschil, ja, hoe ik dat ervaarde, maar ik merk wel dat, ik vind, dat het niet meer verplicht is maar meer, dat zie ik bijvoorbeeld in een supermarkt, wel minder aan wordt gehouden. En wat was uw tweede vraag, sorry [lacht]?
- SP1: Nou vooral, ik denk ook vooral voor jezelf. Je zag het in je omgeving, zeg je nou, het is eigenlijk nauwelijks anders, het leek wel alsof het al niet verplicht was, begrijp ik een beetje uit jouw reactie, [lacht]. Daar kan ik me wel iets, dat kan ik, herken ik wel. Maar, maar voor jezelf, zijn er, zijn, jij zei ook al van je hield nog wat langer je mondkapje op dan, dan het moest, zeg maar, omdat je dat gewoon zelf wel prettig vond. Doe je dat nu op sommige plekken, waar het niet verplicht is, nog steeds?
- SP2: Ja, wel als het druk is. Want ik heb altijd een mondkapje bij me.
- SP1: Ja.
- SP2: En als, als ik het te druk vind worden, dan heb ik die weer op. Ja, natuurlijk in het OV ook nog, want daar is het nog wel verplicht.
- SP1: Ja, ja. En, en voelt dat, waarom doe je dat?
- SP2: Waarom ik het nog wel draag?
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, als ik het wat druk vind, dan heb ik toch een beetje dat idee dat het nog niet helemaal veilig is. Dus dan vind ik het fijn om toch nog even een mondkapje op te houden.
- SP1: Ja, en dat is, is dat vooral in situaties waar je mensen niet kent, in het openbaar of zo.
- SP2: Ja. Ja, inderdaad, vooral als ik anderen niet ken dan, dan doe ik dat zeker wel. En ja, natuurlijk met wie ik dan wel ken, dan hou ik die 1,5 meter afstand minder.

- SP1: Ja, want die vertrouw je dan van, hè, dan weet je, daar schat je in dat, dat, dat als die klachten hebben dat ze dan niet afspreken of zo.
- SP2: Ja, ja, dat is misschien ook een beetje psychologisch van, natuurlijk kunnen ze ook best besmettelijk zijn, maar ja, dat vind ik dan, ik merk dat ik dat minder lastig vind om dan geen afstand van hen te houden dan van dat ik, dan van mensen die ik niet ken.
- SP1: Ja, ja, ja, ja.
- SP2: Dat is misschien niet helemaal rationeel.
- SP1: Nee, maar zo werk het wel. Ja. Dus het heeft echt wel met dat, met een soort risico inschatting te maken, als ik het, mag ik het zo samenvatten.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja. Welke invloed hebben de versoepelingen gehad op je dagelijks leven?
- SP2: Nou ik volg nog onderwijs. Dus dat is wel heel sterk veranderd. En dat vond ik ook wel even wennen, dus aan het begin was dat, dan nog wel in de gangen afstand, maar als je zit mondkapje af, en nu is het eigenlijk ook inderdaad, in gebouwen geen afstand meer.
- SP1: O ja.
- SP2: Tijdens de lessen geen afstand meer, nergens meer mondkapjes. Dus ik merk wel dat de kwaliteit van onderwijs wel beter is nu, en ook dat ik het zo leuker en makkelijker vind om, voor mij om te volgen omdat het nu ook fysiek is.
- SP1: Ja. Je bent meer gemotiveerd, dat is makkelijker.
- SP2: Ja, dat is wel fijner dan steeds thuis achter de computer.
- SP1: Ja, ja, o gelukkig. En wat voor opleiding doe je?
- SP2: Ik doe nu de geneeskunde-opleiding.
- SP1: O, o. Ja, dan miste je ook allerlei practica dan denk ik, of.
- SP2: Ja, klopt.
- SP1: Ja, dat is natuurlijk.
- SP2: Het is ook wel onderwijs wat echt ook fysiek moet gebeuren.
- SP1: Ja, dat is een vervelend natuurlijk, dan loop je ook wellicht ook achterstand op doordat het, hè, je kan niet alle colleges [lacht] op afstand krijgen natuurlijk.
- SP2: Nee, klopt.
- SP1: O, wat vervelend. Maar dat is dus hè, dat is een voorbeeld dat je zegt van nou in ieder geval bij, op mijn dagelijks leven, het onderwijs ga ik weer naar de colleges

toe. Ik, hè, we zitten weer gewoon bij elkaar, dichterbij elkaar, zonder mondkapje. Is dat het grootste verschil wat je merkt?

SP2: Ja, dat. Ik merk ook sinds versoepelingen, dat ik ook wel vaker mensen in mijn omgeving zie.

SP1: O ja.

SP2: Dus vaak waar ik dan, ja, eerst was echt wel natuurlijk als iemand jarig was van o, dat één iemand misschien dan kon komen. Ja, dat was vorig jaar dan bijvoorbeeld.

SP1: Ja.

SP2: Maar dat is nu, ja, is dat meer dat we echt met vrienden en met familie samen kunnen komen, en dat het dan minder risicovol voelt.

SP1: Ja.

SP2: En dat het ook weer mag nu.

SP1: Ja, en dat doe je ook wel. Dat voelt ook wel goed.

SP2: Ja, dat wel, ja, het is natuurlijk wel als iemand klachten heeft dan doen we wel de zelftesten. ...? [07:09] met een grote groep.

SP1: Dat versta ik niet helemaal, sorry, wat zei je, dan. Als iemand klachten heeft dan?

SP2: Dan blijft die thuis. Die komt dan niet mee.

SP1: Ja, ja. Dat

SP2: ...? [07:20]

SP1: Ja, daar hebben jullie wel afspraken over, of daar corrigeer je elkaar ook wel op.

SP2: Ja. Ja, en ook als een van ons denkt van, ik weet niet of het helemaal goed voelt, dan ook echt testen, en, ja, dat wel.

SP1: Ja.

SP2: Ja, dat.

SP1: O dat is fijn. En doe je dan een zelftest, of, of ga je dan naar de, gaan ze dan naar de GGD?

SP2: Dan wel zelftesten.

SP1: Ja, ja. Even kijken hoor, dus, dus je kunt eigenlijk wel zeggen dat contact is in ieder geval weer veranderd in die zin van de kwantiteit, en, en ook hè, je komt weer met dat...

SP2: Ja.

SP1: ...wat vaker, en weer met wat meer mensen samen.

- SP2: Ja.
- SP1: En, en zijn er dan ook nog dingen waar je rekening mee houdt, als je contact met ze hebt?
- SP2: In welke zin bedoelt u?
- SP1: Ja, ik wil niet te veel sturen, maar bijvoorbeeld waar je afspreekt, of inderdaad met hoeveel mensen je afspreekt, of met wie je afspreekt.
- SP2: Ja, dat, niet dat ik het nu dat kan bedenken, nee.
- SP1: Dus niet, niet, dat je zegt van, ik, als het een feestje buiten is, dan kom ik wel, maar als het bij iemand binnen is, dan niet, of zo. Ik noem maar wat. Dat soort dingen, of hè, of als het een kleine, als je weet dat het een kleine ruimte is, en dat er veel mensen komen, dat je zegt nou dan kom ik liever een andere keer. Dat soort dingen, zeg maar.
- SP2: O zo. Ja, ik merk dat, als ik mensen niet zo goed ken, dan heb ik dat wel heel sterk. Maar met echt mensen in mijn directe omgeving, ja, dat is dan misschien weer dat, niet helemaal rationele, maar dan heb ik daar, vind ik dat minder lastig.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus dan let ik daar ook wat minder op. Dus als ik dan mensen bijvoorbeeld, ja, echt een dichte groep vrienden om me heen, ja, dan let ik er niet zo per se op, of het dan een grote ruimte is of niet, want dan vertrouw ik d'r op, dat zij ook niet komen met ...? [09:10]
- SP1: Je bent dan niet, je bent dan niet zo gespannen, dan is het, dan voelt het toch wel ontspannen, omdat je met vrienden bent.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja, fijn. En, en als je dan samenkomt met familie en ook vrienden, hoe, hoe begroet je elkaar dan? Is dat, is dat weer zoals je het voor corona deed, of anders dan voor de zomer, voor de versoepelingen, kan je dat aangeven?
- SP2: Ja, dat verschilt wel een beetje. Natuurlijk, ja, familie die wat verder weg staat, dan geven we ook geen hand, dat doen we, dat is alleen een beetje op afstand hoi zeggen.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar ja, natuurlijk met echte vrienden, echt om me heen, maar dan bedoel ik, ja, een stuk of 3-4 mensen, dat we elkaar dan wel een knuffel geven bij het begroeten.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar die zijn ook wel allemaal gevaccineerd.
- SP1: Ja, o ja. Dat maakt voor jou wel uit.

- SP2: Ja, dat vind ik wel, ja.
- SP1: Ja.
- SP2: Dat vind ik wel ...? [09:56].
- SP1: Ja. En je zet een knuffel, je zegt expliciet niet zoenen. Ik weet niet of je dat voor die tijd deed, maar maakt dat uit?
- SP2: Hoe bedoelt u, maakt het uit?
- SP1: Met een knuffel, dan stel ik, dan denk ik dat je elkaar even de arm om, om een schouder legt of zo, zo een beetje.
- SP2: Ja. Dat is 't inderdaad, dus geen drie kussen op de wang, maar even een knuffel geven.
- SP1: Ja. En voorheen, voor corona, zoende je wel, zeg maar, drie kussen op de wang of zo?
- SP2: Nee, ook niet.
- SP1: Oké, dus dat is niet veranderd.
- SP2: Ja, bij familie wel. Maar die begroet ik dus nu alleen op afstand. En verdere familie, oom en tante en zo, dat doe ik niet meer met drie kussen, en.
- SP1: Nee. Nee, zou dat ooit weer terugkomen?
- SP2: [Lacht].
- SP1: Ja, daar ben ik ook heel benieuwd naar hoor. Ik, ik gaf zelf vorige week voor het eerst ineens iemand weer een hand. Ik had het nog helemaal niet gedaan. Vond ik ook wel even een dingetje. Iemand kwam gewoon met een grote hand op mij af, en voordat ik het wist had ik een hand gegeven. Ik zei, o jeetje, dit is de eerste [lacht], het is zo raar.
- SP2: Ja. Dat valt toch snel weer terug inderdaad.
- SP1: Ja.
- SP2: Dat is toch, ja.
- SP1: Ja. En je zei net al van, dat het ook wel voor je uitmaakt of, in ieder geval van dat groepje vrienden, dat ze allemaal gevaccineerd zijn, heb je nou wel eens wat ongemakkelijke situaties, bijvoorbeeld in, hoe mensen uit jouw sociale kring, misschien collega's of medestudenten, of, of familie, vrienden, hoe die met de versoepelingen omgaan?
- SP2: Specifiek op de vaccinatie gericht, of?
- SP1: Nee, meer zo van, ja, dat zou ook kunnen, dat er bijvoorbeeld mensen tussen zitten die niet gevaccineerd zijn, niet willen, of, of die, die zich gewoon, ja, minder ermee bezig zijn, laat ik het zo zeggen. Geeft dat ontstaan, heb jij dat in jouw

groep, of zit jij in een soort van, als ik het zo even mag zeggen, bubbel met allemaal gelijke, zeg maar.

SP2: Ja, niet altijd, er zijn ook wel mensen in mijn omgeving die dan bijvoorbeeld de vaccinatie niet hebben. En ook wat minder, het wat minder nauw nemen met de versoepelingen nu.

SP1: Ja.

SP2: En ik merk wel dat er, ik merk dat ik nu ook, dat ik minder ermee bezig ben.

SP1: Ja.

SP2: Dus bijvoorbeeld, vorig jaar hadden we dit een heel strikt met afstanden en mondkapjes, en zo veel mogelijk thuisblijven, en genieten van mijn gezin. Maar ik merk dat ik het hier ook wel echt een beetje aan het loslaten ben meer.

SP1: Gelukkig. Ja. Aan de ene kant, ja, ik denk dat het voor jezelf gelukkig is. Maar, ja, maar weet je, maar je zegt van, sommige mensen dus in de omgeving staan er wat anders in, wat makkelijk, of misschien wat onzorgvuldiger. Vind je, je gaat ook wel net zo goed met hen om, of?

SP2: Ja, dat wel. Er zijn wel mensen die ik, ja, gewoon belangrijk vind in m'n omgeving.

SP1: Ja.

SP2: Dus voor mij is dat dan geen reden om het contact te breken.

SP1: Nee, maar hou je dan meer afstand bijvoorbeeld? Sorry.

SP2: Nou, hoe ik nu doe, ik vraag eigenlijk altijd bij de ander wat die prettig vindt. En ja zeker, als mensen dus niet gevaccineerd zijn, dan geef ik dat aan, nou ik heb een zelftest gedaan, die was negatief. Vind je het fijn dat ik nog afstand hou, of liever niet, en dan laat ik de keuze bij hen.

SP1: O hé, o bijzonder. Jij, o, wat, wat interessant. Dus jij gaat er echt, jij, in het contact ga jij er dan juist vanuit dat jij degene bent die wellicht, die niet gevaccineerden zou kunnen besmetten, zeg maar. Dat jij zegt, dat jij dan dus een zelftest hebt gedaan, terwijl je ook, dat hoor je tenminste regelmatig, ook kan denken van, goh, ik ga niet om met een niet gevaccineerde want die kan mij besmetten.

SP2: Ja, dat.

SP1: Maar zo voelt dat bij jou dus niet?

SP2: ...? [13:43] ik hen besmet.

SP1: Ja, ja, mooi.

SP2: Ja. Maar dat was wel anders, voordat ik mijn vaccinatie had hoor, maar [lacht].

SP1: Ja, ja. Maar je oordeelt in ieder geval niet, dat hoor ik jou zeggen. Je vindt ze belangrijk genoeg om met ze om te gaan, en, en dan zorgvuldig.

- SP2: Ja.
- SP1: Ja, mooi.
- SP2: Ja, ik vind het wel lastig, maar ja, ja en vooral als dan echt een discussie daarover gaat, dan, ik merk dat ik dat wel heel lastig vind, het is ook wel iets wat ik merk van beide kanten bijvoorbeeld er met mij niet over hebben.
- SP1: Ja, ja, ja.
- SP2: Over wel of niet vaccineren, maar dat we gewoon laten voor wat het is, en, ja.
- SP1: Ja. Op dit moment is er nog een aantal maatregelen van kracht, zoals nou ja, de hygiëne maatregelen natuurlijk, niezen in je elleboog, wassen van je handen, thuisblijven bij klachten. En natuurlijk het coronatoegangsbewijs. Denk je dat er een moment komt dat we al die maatregelen los kunnen laten?
- SP2: Ik denk dat we op een gegeven moment genoodzaakt zijn om dat te doen, maar meer omdat ik denk dat er een punt komt dat, ja, het gewoon niet meer te handhaven is, en dat ook mensen er niet, ja, niet mee bezig willen zijn, en dat het gewoon niet meer houdbaar blijft.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus op langere termijn zal dat denk ik wel eraf zijn.
- SP1: Ja. En, en wat vind je daarvan, hoe voelt dat?
- SP2: Nou ik vind dat best wel spannend, zekere komende winter. Ik had eigenlijk ook wel verwacht dat er nu een stuk hoger aantallen besmettingen zouden zijn, maar het valt nog mee.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar zeker met de ...? [15:21], ik ben wel heel benieuwd, wat er gaat gebeuren als het uit de hand loopt, [lacht].
- SP1: Ja, ja, ja.
- SP2: Want ik denk niet dat we meer echt strenge maatregelen kunnen invoeren, gewoon puur omdat de mensen d'r een beetje klaar meer zijn. Dus ik, ja, ik vind het wel een beetje een angstig idee dat het uiteindelijk toch de maatregelen weggaan, maar het nu nog niet voorbij is. Dus dan gaat het gewoon op de IC knellen, en dan gaan er gewoon, ja, keuzes gemaakt moeten worden.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus ja, ik vind het wel een beetje eng, [lacht].
- SP1: Ja, niet zozeer voor jezelf, maar meer voor het maatschappelijke, en de, en de overbelasting in de zorg, als ik je goed begrijp.
- SP2: Ja.

- SP1: Ja, ja, ja. En dat maak jij natuurlijk als 5.1.2e dan, hè, kan jij je daar goed iets bij voorstellen natuurlijk, denk ik.
- SP2: Ja.
- SP1: Zou jij iets veranderen aan het huidige pakket maatregelen, wat er nu nog geldt?
- SP2: Ja. Ja, ik snap de keuze die is gemaakt ...? [16:15].
- SP1: Ja.
- SP2: Wanneer ze dus niet gevaccineerd zijn, of corona hebben gehad, dat je moet testen. En ik denk eigenlijk dat we moeten naar, gewoon iedereen moet testen voor een evenement. Dus gewoon, dat die, dat die testen om de kroeg binnen te komen, dat je ook moet testen als je wel gevaccineerd bent. Want je kan wel degelijk nog besmet zijn, en het toch overbrengen.
- SP1: Ja, ja. O mooi.
- SP2: En ja, ik snap ook wel heel erg die keuze van nou, die houden we er nog even uit om mensen te motiveren om zich toch maar te laten vaccineren.
- SP1: Ja. Dus jij ziet.
- SP2: ...? [16:47]
- SP1: Jij ziet dat ook wel inderdaad, want nou maak je zelf al mooi het sprongetje naar het volgende kopje over het coronatoegangsbewijs. Jij ziet dat dus inderdaad wel als een, dus niet zozeer dat dit gedaan is vanuit een risicobeperking, maar eigenlijk toch wel een soort van indirecte dwang om die vaccinatiegraad te verhogen. Zeg je dat?
- SP2: Niet dwang, ik denk een drang. En ik denk dat dat, ja, voor mij zit daar toch wel een nuanceverschil in.
- SP1: Ja, ja. Want wat, wat vind jij dan, kan je dat uitleggen, wat, wat vind je van het coronatoegangsbewijs?
- SP2: Nou ja, ik denk wel dat het voor mij, me toch een veiliger gevoel geeft als ik ergens naar binnen ga. Als ik weet dat mensen in ieder geval gevaccineerd zijn, of dan al een besmetting hebben gehad, of zijn testen, en negatief zijn, dus ik vind dat voor mezelf veiliger voelen. En ik denk ook zeker voor mensen die de, bijvoorbeeld de vaccinatie niet hebben kunnen nemen door immuunstoornissen bijvoorbeeld.
- SP1: Ja.
- SP2: Dat het voor hen ook veiliger voelt als ze weten van, nou de rest is gevaccineerd, dus is dat toch een mate van bescherming. Dus ja, ik vind het, kijk, waar ik ook tegenop zie, ik, dat ik het zelf dan ook heb.
- SP1: Ja. En, en, dus dan liever vanuit jezelf. Je gaf net al een beetje de nuance aan van nou ja, dat het, dat het ook niet helemaal logisch wellicht klinkt, omdat inderdaad ook de mensen, hè de mensen die niet gevaccineerd zijn, gedwongen worden om zich te laten testen, anders komen ze niet binnen. En, en dat je zegt

van de mensen die gevaccineerd zijn kunnen ook nog besmet zijn. Dus die zouden dan eigenlijk, behandel ze dan gelijk. Maar voor jezelf zeg je van zo'n coronatoegangsbewijs, ja, dat is eigenlijk ook al een beetje de volgende vraag, of je dan sinds de invoering van het coronatoegangsbewijs ook al op plekken bent geweest waar je dit bewijs zou moeten laten zien. Dus dat het voor jou de drempel weer heeft verlaagd om, om naar dingen toe te gaan.

SP2: Nou, net als vandaag, toen ben ik dan gewoon, met die vriendin van vroeger, ...? [18:57], Ik heb 'm maar een keer gebruikt, en het was op het werk waar ik waar ik als vrijwilliger ook werkte, dus daar zou ik sowieso heen gegaan zijn.

SP1: O ja. Maar bijvoorbeeld een evenement, of een, een beurs, of een, of een, of een sportevenement, of de bioscoop, daar heb jij in principe nog niet, daar ga jij niet naartoe, of daar hoeft je ook niet zo nodig naartoe?

SP2: Nee, daar hoeft ik ook niet zo nodig naartoe.

SP1: Nee, nee.

SP2: Maar ik kan me voorstellen, als er iets is waar ik heen wil, en er is wel of niet een coronabewijs, dan vind ik het wel fijn dat die d'r dan wel is.

SP1: Ja, ja, ja. En vind je dan ook dat het coronatoegangsbewijs voor de juiste plekken is ingevoerd?

SP2: Ja, dat denk ik zeker. Ik vind echt wel de plekken die noodzakelijk zijn.

SP1: Ja.

SP2: Dus ja. Ja, ik denk, het moet niet voor bijvoorbeeld een supermarkt of voor openbaar vervoer komen, denk ik. Ik denk dat dat, het moet wel toegankelijk blijven,...

SP2: O, ja.

SP1: ...? [19:57] zulke dingen moeten toegankelijk blijven voor echt iedereen, ook als je niet wil testen en niet wil vaccineren.

SP1: Ja.

SP2: Maar ik denk zeker op plekken waar je niet noodzakelijk hoeft te zijn, ja, ik vind dat een, een mooie plek om dan zoiets in te voeren inderdaad.

SP1: Ja, ja, duidelijk, mooi. Op die ene plek waar je dan wel was geweest, wat je zei, voor vrijwilligerswerk, hoe, hoe ging dat toen, hoe verliep de toegangscontrole, of was er controle?

SP2: Ja, daar was controle, dat was volgens mij hoefde ik m'n paspoort dan niet te laten zien, maar dan wel die coronacheck-code, die werd dan gescand, en dan kreeg je dan zo'n polsbandje.

SP1: O ja. En, en, en wat was je ervaring?

SP2: In welke zin?

- SP1: Had het bijvoorbeeld op je gevoel van veiligheid, of, of hoe je je gedroeg toen je binnen was.
- SP2: O ja, ik merk wel ...? [20:50] van nou iedereen die binnen is, gevaccineerd wordt, wat minder letten op bijvoorbeeld de 1,5 meter afstand, ja, die was er toen volgens mij ook al wel vanaf.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus dat merk ik wel, dus ik, ja, misschien waan, maar [lacht], me wel wat veiliger dan.
- SP1: Ja, ja, ja. En je zei net al voor in ieder geval deze situatie, je zei, ik zou daar ook naartoe zijn gegaan, omdat het gewoon met mijn vrijwilligerswerk te maken had, als die coronatoegangsbewijs niet was ingevoerd. Dat zei je toch?
- SP2: Ja. Het was ook, ja, een festival buiten, dus.
- SP1: O ja.
- SP2: Ja, ...? [21:22] gedaan hebben.
- SP1: Ja, ja. Wat, wat vinden mensen in je directe omgeving van het coronatoegangsbewijs, je noemde al iemand die belangrijk voor je is, die niet gevaccineerd is, geen vaccin wilde hebben, denk ik. Hoe, zijn er mensen in jouw omgeving waar je hier over hebt met, of hè, en hoe staan die daarin?
- SP2: Ja, best wel ...? [21:43], dus echt wel mensen die gevaccineerd zijn, die vinden het eigenlijk allemaal geen probleem. Maar inderdaad de mensen die dan niet gevaccineerd zijn, en daar dan voor kiezen, die vinden het wel, die, daar gaat het blijkbaar over vrijheidsbeperking.
- SP1: Ja. En levert dat dan lastige situaties op?
- SP2: Ja, nee, dat we het erover hebben, dus dat bevalt niet zo, ja.
- SP1: Ja maar, maar ja, nee, tuurlijk, inderdaad, als je het erover hebt. Maar stel je voor, jij zou, je zegt, ik hoef niet zo nodig uit, maar stel dat je naar, heel graag met die ene persoon die dan niet gevaccineerd is, naar een theater zou willen gaan. Ik bedoel, die kan er dan niet in, of die moet zich laten testen. Zou dat, kan je je dat voorstellen, of zou je daarmee omgaan? Ben je dan loyaal, en zeg je dan ga ik ook niet, of, of, of.
- SP2: Ja, dat ligt er een beetje aan hoe diegene erin staat, of die zou zeggen, dat vind ik effe geen probleem. Ja, dan zou ik gewoon met d'r meegaan. En als het effe wel een probleem is, dan niet.
- SP1: Ja. Je zou, je zou wel je aansluiten bij, bij diegene die dan geen toegang heeft.
- SP2: Ja, maar dat is ook meer, omdat ik niet zo'n behoefte heb om naar dingen te gaan waar je het nodig voor hebt.
- SP1: Ja, ja.
- SP2: Misschien een beetje een ...? [22:57].

- SP1: Ja, ik snap het. En merk je bijvoorbeeld in de samenleving dat er een verschil begint te ontstaan, in de behandeling van gevaccineerde en niet gevaccineerde mensen?
- SP2: Ik merk dat mensen, dat die ervaring soms hebben, of dat idee hebben. Maar ja, ik ...? [23:21], ik vind het een lastige vraag, [lacht].
- SP1: Je hebt, ja.
- SP2: Dus, het is natuurlijk iedereen zijn eigen keuze of je wil testen of vaccineren, en die keuze die is juist voor iedereen hetzelfde. Maar dan is er ook gewoon sprake van een pandemie, en we moeten wel iets doen om te voorkomen dat mensen op de IC belanden, en.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, dus ik vind het een beetje een lastige om dan te zeggen van nou, d'r is, er wordt anders behandeld, want op zich heeft iedereen de vrijheid om te kiezen wat ie wil.
- SP1: Ja.
- SP2: En ook als je zegt van nou ik wil niet vaccineren, dan ben je nog steeds welkom om naar de kroeg of een café te gaan. Maar dan wel als je test.
- SP1: Ja, daar heb je gelijk in.
- SP2: En ik denk dat dat, daar ...? [24:03] zit, van nou, het is, dat je dan moet testen is het dan een gelijke behandeling of niet.
- SP1: Ja.
- SP2: En dat vind ik een beetje lastig, om ja.
- SP1: Ja. Ja. Oké. Ja, mooi genuanceerd. Het is de bedoeling dat het coronatoegangsbewijs, dat werd ook gezegd van het is een tijdelijke maatregel, net als de avondklok, en we gaan het evalueren, ik geloof op 1 november, kijken of het dan nog moet of niet. En of het helpt, of. Dus het is de bedoeling dat het op een gegeven moment weer afgeschaft wordt. Wat zou voor jou een reden zijn die je belangrijk vindt bij het bepalen van dat moment?
- SP2: Dus wat mee zou moeten spelen wat mij betreft om die keuze wel of niet te maken?
- SP1: Ja, om te zeggen, we halen die, we halen het coronatoegangsbewijs er weer af.
- SP2: Ja, ik vind het lastig om dat in november al te kiezen, ook omdat in de winter virussen makkelijker rondgaan, en gaan we allemaal dicht op elkaar zitten, binnen met de ramen dicht. En dat komt ook een griepgolf. Dus ik vind het een beetje een lastig moment, om het in november misschien af te schaffen. Ik denk dat het dan heel lastig wordt om dan in februari, als er misschien weer ...? [25:12] komt, te beargumenteren dat het weer terug moet komen.

- SP1: Ja. Nou en laten we dan inderdaad even dat november los. Maar wat zou voor je, als ik, jij zegt dus in ieder geval het heeft wel, je moet in je keuze om het wel of, hè, om ermee te stoppen, in ieder geval dus het aantal besmettingen, zeg jij, mee, meewegen. Of het, of is het dan vooral de bezetting op, in het ziekenhuis van de bedden?
- SP2: Ja, ik denk vooral het laatste. Want ja, de besmettingen, ja, dat is nu wel een stuk hoger dan vorig jaar. Maar minder mensen landen op de IC.
- SP1: Ja.
- SP2: En het is vooral dat puntje de rest van de zorg overbelast het niet. Ik denk vooral de IC-opnames die dan sturend daarin zijn.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar wat ook heel erg meespeelt, ja, het is lastiger om een maatregel los te laten en dan weer in te voeren, dan om 'm gewoon te laten zitten. Dus ik denk dat het ook een beetje mee zou moeten spelen, als je beargumenteert van nou verwachten we hierna nog binnenkort een golf en hebben we hem eventueel dan nog nodig, want dat is denk ik beter om even te ...? [26:14]
- SP1: Ja, ja, ja. Ja, duidelijk. Nou dan het laatste kopje, vertrouwen in de Overheid. Hoeveel vertrouwen heb je momenteel in de Overheid, kun je dat aangeven?
- SP2: Nou dat is een hele brede.
- SP1: Ja, die, die hebben we met opzet even heel breed geformuleerd.
- SP2: Oké.
- SP1: Omdat we willen horen waar mensen dan mee komen.
- SP2: Wat meespeelt in, of ik daar vertrouwen in heb?
- SP1: Ja.
- SP2: Nou ja, als ik het heb over algemeen vertrouwen, ik vind het altijd een beetje, ...? [26:48] zoals met de formatie nu.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus ik vind dat wel, dat vermindert voor mij het vertrouwen een beetje. Maar als het gaat over vertrouwen in hoe zij proberen om de coronacrisis aan te pakken, dan, ja ik zou niet in hun schoenen willen staan, om die keuzes te maken. Maar ik denk wel dat ze gewoon steeds proberen om het beste te doen uit de keuzes die zij hebben.
- SP1: Ja.
- SP2: Want ik heb wel het idee dat ze het beste proberen te doen, ook al ben ik het niet altijd eens met de keuzes die ze maken.
- SP1: Ja, ja. Je kan het in ieder geval nog volgen.

- SP2: Ja.
- SP1: En, en is, is jou, dus eigenlijk, ja, dat is heel mooi dat je dat inderdaad scheidt tussen de politiek, zeg maar, waar, en, en het coronabeleid. En, en is, is dat vertrouwen voor jou dan veranderd, dus ja qua, de laatste maanden? En, en waar kwam dat dan door?
- SP2: Nou ja, vertrouwen qua formatie is dus wel, [lacht] minder geworden, maar gewoon omdat dat een beetje, ja, niet helemaal soepel verloopt. Dus dat is de afgelopen maanden, is dat vertrouwen dan daar, in dat opzicht wel iets minder geworden.
- SP1: Ja.
- SP2: Qua coronabeleid vind ik een beetje lastig, omdat ik merk dat ik de laatste tijd ook minder met corona bezig ben. En dat ik het niet helemaal volg hoe de, de coronamaatregelen nu [lacht] ...? [28:10]
- SP1: Je houdt het zelf niet meer, voorheen keek je altijd naar de persconferenties, kan ik me voorstellen, dat is ook, hè, je bent er gewoon minder mee bezig.
- SP2: Ja.
- SP1: Je gaat er niet meer voor zitten speciaal. Je weet niet eens misschien meer wanneer het is [lacht]
- SP2: Ja, dat is het inderdaad.
- SP1: Ja, ja, oké. Hé dan, de laatste van dit blokje. Is er in de aanpak van die coronacrisis dan iets wat volgens jou nog extra aandacht nodig heeft?
- SP2: Op dit moment?
- SP1: Ja.
- SP2: Nou ja, het is niet per se de aanpak, maar misschien, ja, nasleep, ik denk dat wel belangrijk is om, ja, daar is ook wel aandacht voor, maar om voor longcovid patiënten wel, ja, wel te zorgen voor onderzoek voor ondersteuning, en eventueel ook een uitkering, dat soort dingen vind ik wel iets om nog even op te letten.
- SP1: Ja.
- SP2: Omdat dat toch best een groot deel is, ook van gewoon jonge gezonde mensen die dan ineens helemaal uitvallen, en niet meer kunnen werken, en.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, dat is wel iets waar wat mij betreft nog wel meer aandacht naartoe zou kunnen.
- SP1: Ja, mooi. Ken jij mensen met longcovid in jouw omgeving, of?
- SP2: Nee, dat niet, ja, wel mensen die lange tijd klachten hebben gehad, maar waar het nu wel beter mee gaat.

- SP1: O gelukkig. Maar dit is gewoon een, ja, naar jouw idee een belangrijk onderwerp, waar ze, ja, aandacht voor moeten hebben.
- SP2: Ja.
- SP1: Mooi. Nou dan zijn we aan het einde van het interview. En volgens mij 29 minuten 48, zie ik hier op mijn opname. Dat hebben heel netjes gedaan [lacht]. Dus, ja, zijn er nog onderwerpen waar je graag iets over wil zeggen, of?
- SP2: Ja, [lacht]. Ik denk misschien inderdaad die tweedeling die we, ik merk wel dat er echt een tweedeling ontstaat in de samenleving van mensen die dan gevaccineerd zijn, en het allemaal niet echt een probleem vinden, en mensen die niet gevaccineerd zijn, en zich heel erg beperkt voelen.
- SP1: Ja.
- SP2: Ik merk ook dat wel, een alarmsignaal zie, dat dat toch wel een teken is, toch wel iets met die, ja, ja denk ik, een soort communicatie is het dan, ja, toch lessen uit te trekken vallen dat er toch dingen zijn die niet helemaal perfect verlopen, waardoor je nu toch, ja, een deling ontstaat in de samenleving.
- SP1: Die moeilijk weer te herstellen is straks wellicht.
- SP2: Ja, dat denk ik wel.
- SP1: Ja.
- SP2: Ja, ik denk dat er echt dingen als wantrouwen in de politiek.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar ook, ja, van de angst ergens toch een soort complot is, dat mensen die het tegenwerken, ik denk dat dat wel, ja, dat vind ik wel een idee dat mensen daar echt wel, echt overtuigd zijn dat er zoveel dingen dan misgaan.
- SP1: Ja, ja, ja, ja, mooi.
- SP2: Maar ik weet ook niet wat de oplossing daarvoor is hoor, maar [lacht].
- SP1: Nee, je merkte het dus ook niet meteen in je directe omgeving, maar je ziet het, signaleert het wel in, hè, als je wellicht...
- SP2: Ja.
- SP1: ...het nieuws, hè, door het nieuws te volgen, of dat er.
- SP2: Ja, of ik zie wel eens columns voorbijkomen, dat ik, ja, me niet helemaal kan verplaatsen in, in die kijk.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar dat ik wel zoiets heb van, stel als je zo naar de wereld kijkt, hoe, ja, ik kan me voorstellen dat dat echt heel eng is, als je overtuigd bent dat het zo gelopen is, en ja.

- SP1: Als je dat zo ervaart, ja, dat is waar.
- SP2: Ja.
- SP1: Nou een mooie toevoeging, dank je wel. En vond je, even nog als, als kleine evaluatie, vond je dit een zinvol gesprek, heb je, heeft het je nog aan het denken gezet, of?
- SP2: Ja, dat denk ik wel [lacht].
- SP1: [Lacht]. Nou je verwoordt het in ieder geval allemaal heel goed en genuanceerd, dat is heel mooi. Ik betrap mezelf er altijd op dat ik snel, veel sneller oordeel. Dus ik kan er nog van leren. En, maar, nou ik wil je hartstikke bedanken...
- SP2: Graag gedaan.
- SP1: ...voor je tijd, en je inbreng. En, nou we gaan het anoniem verwerken in ieder geval.
- SP2: Oké, goed.
- SP1: Dank je wel hoor.
- SP2: Nou ik kijk ook uit naar het verslag.
- SP1: Ja, ja, ja, precies. Kijk je wel eens op de website van, van het, want we hebben elke, dit is dan de vijftiende ronde dat we deze. Ik zet trouwens de band uit, maar.

[32:36]